

GODDAS DIKTER
ARILD!

UNNI 88

OSLO
NYE
Central Teatret

Hos oss får du bestilt og kjøpt billetter til Oslo Nye Teater og Centralteatret

Teater- sentralen, Youngstorget.

Mandag-fredag 9-15.30.
Torsdag 9-17.
Lørdag stengt.
Tlf. 41 85 60.

Oslo Konserthus, Vika.

Mandag-fredag 12-20.
Lørdag 10-13.
Tlf. 20 93 33,
mandag-fredag etter 15.

Chateau Neuf, Majorstuen.

Mandag-tirsdag 9-16.
Onsdag-lørdag 9-18.30.
Tlf. 69 31 54/60 54 24.

Kleve's, Løkketangen i Sandvika.

Mandag-fredag 9-17.
Torsdag 9-19.
Lørdag 9-14.
Tlf. 54 70 08.

Akershus Amtstidende, Drøbak.

Mandag-fredag 8-17.
Lørdag 10-13.
Tlf. 93 06 60.

Avissentret Bragernes torg Drammen

Tlf. (03) 89 22 80

Grieghallen, Bergen.

Mandag-onsdag 10-16.30.
Torsdag-fredag 10-19.30.
Lørdag 10-13.
Tlf. (05) 31 31 04/
31 09 54 etter 12.

23g053572

GODDAG DIKTER ARILD!

Av ARILD NYQUIST

Regi: ANNE-KAREN HYTTE
Scenografi/kostymer: UNNI WALSTAD
Assistent: ELLEN CHRISTIANSEN
Masker: MIKKEL STØLEN
Musikk: SVEIN OLAV BLINDHEIM
Lys: MARI ALVIM
Koreografisk assistanse: DAG VÅGSÅS

I ROLLENE:

Dikteren	-	ARILD NYQUIST
Kråka	-	PIA BORGLI
Mari Gås	-	HELLE HAUGEN
Peter Frosk	-	NILS VOGT
Jørgen Rev	-	DAG VÅGSÅS
Selgeren	-	PER CHR. ELLEFSEN
Hesten/musiker	-	SVEIN OLAV BLINDHEIM/ HÅKON HANSEN

Inspisient: Bjarne Stensrud/Øivind Ørbeck Sørheim
Suffli: Birgitta Bjørnstad

Handlingen foregår i Arilds hage.

Katalogtekst — «God dag, dikter Arild!»

Jeg vil ikke si som Portia i «Kjøpmannen i Venedig» at «En kråke synger like skjønt som lerken når ingen hører dem!» — jeg lytter ofte til kråkas rustne jernbaneblues der jeg rusler blant trær og kongler (eller sitter på trapper under himmelblå sky), og jeg syns dens vedvarende trompetstøt er like vakre i dur og moll — at den setter farge på en ofte grå og umusikalsk verden — enten det nå er vinteren som omringer oss med snø og kulde, eller sommeren har stablet fram sine grønne og gule kulisser.

Kråker var det mange av på Røa da jeg var liten og far den største mann i hele verden — blant Lofotens høye fjell pyntet de også himmelens bilde i grått og svart — og her vi nå holder hus i Asker hilser den meg fra mange trær og blankskurte balkonger. Og jeg gir den smuler på bakken utenfor kjøkkenvinduet og studerer hvordan den plukker opp frøene, og siden lagrer små spiskammers under gule, sprø blad eller gamle bananskall. Så fyller jeg tobakk i pipen og filosoferer litt over dette mens jeg vandrer omkring i en verden av røyk.

I et halvt hundre år, filosoferer dikteren (omringet av veldige røykskyer) — har jeg gått omkring i en stor og pussig verden og lyttet, ikke bare til kråkas sære skraphaugblues (eller togenes monotone klingklang over skinnene) — men også ustanselig kastet blick mot jordens fire hjørner. Ned på bakken, på verdens blomster og menneskenes nysmurte sandaler — over havets blå, bølgende vidder — fordelt dem i klaser og kårdestikk utover himmelens veldige firmament. For å undersøke om det er liv og streker der oppe, buktninger og forte kast. Og det er det jo: — snøen som faller i februar, regn i pussige striper. Og fugler i reisning og forte fall.

Fugler har alltid interessert meg. Og enkelte ganger, i blå, skyggefulle stunder kan jeg kanskje tenke som så at «ååå, var jeg bare en fugl som kunne suse...!» — men det er jeg jo ikke — jeg er Arild, bundet fast til denne jord, bastet til en synlig bakke med trær og atomraketter — og her går jeg omkring og holder meg fast i en stor og bevegelig verden. I «Hasselnødder» skriver Wergeland et sted: «Da man traadte mig under Fødder som værst valgte jeg Løvetanden (...) til mit Symbol.» Jeg gjør det samme — og legger kråka på samme vektskål.

Jeg vet ikke hva det kommer av, men jeg har alltid følt meg i slekt med denne himmelens gråsvarte krabat — litt ensom, litt sky og frekk og rampete på samme tid, der den krumlurer over himmelens tak på vei mot et eller annet merkelig mål, som for oss nede på bakken stadig ser ut til å forflytte seg (men framover går det, framover går det!).

Dikteren som barn.

Og oppe i all sin gedigne suverenitet er den også en merkelig flokk-fugl — «skjenende hit og dit med sine kra, kra, kra kra — og denne blandingen av frihet og fellesskap syns jeg fungerer jævlig bra der oppe — de har et smidig funkissystem som vi her nede ikke fikser på samme vis — derfor er det at vi brennklart hater dem og peker kråkene ut som syndebukker for all den dritten og dobbeltmoralen og løgnaktigheten og jævelskapen som vi driver med her nede på jorda.» Slik jeg skrev i et hyldningsdikt i 1979.

Skulle alt annet slå feil (skriver Alexander Kielland et sted) — vil jeg bli fuglepasser. Ja, jeg ville nok også blitt fuglepasser hvis jorden hoppet helt av hengslene — vendt menneskene ryggen og gått opp i fuglenes store, flaksende enhet. Kanskje det til og med vokste vinger ut på meg en vakker dag, og at jeg fikk kråkeblikk og buet nebb — og så til slutt spilte med i eget stykke høyt til vær, bortenfor alle gående menneskers blick og bedømmelse, og med bare gamle kråker slumrende i salen.

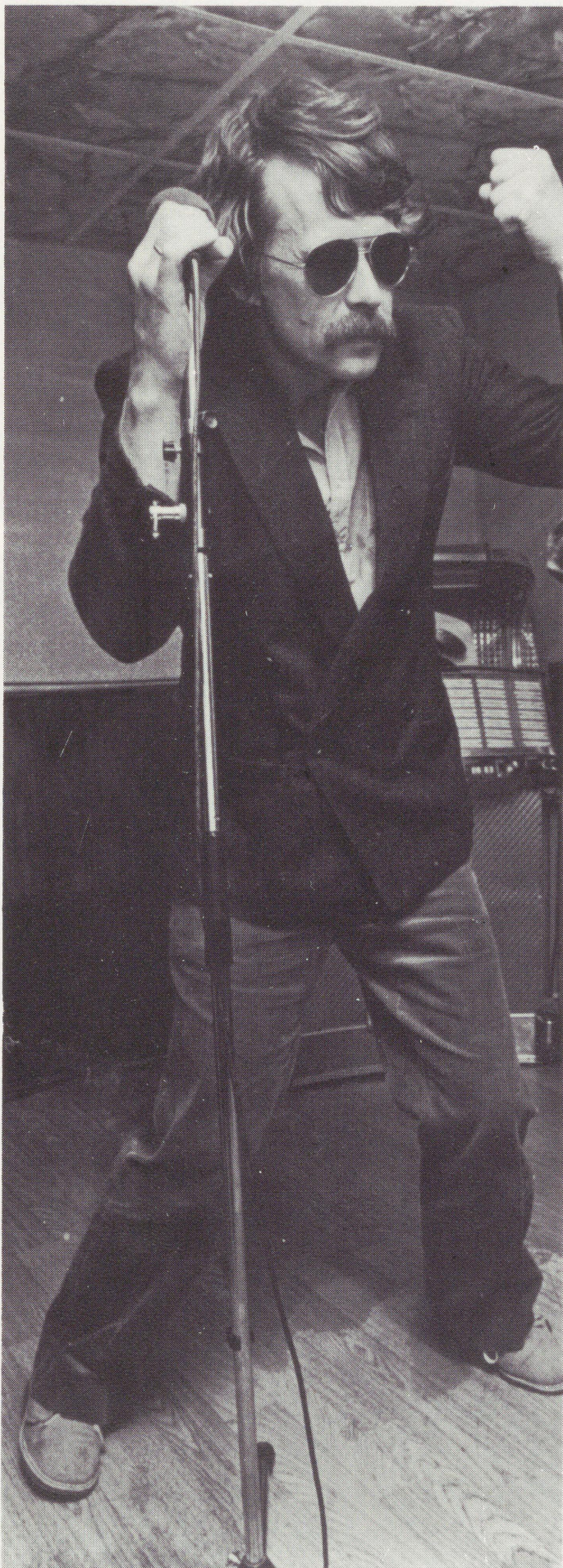
Ja, ja!

Men fremdeles holder jeg til her nede, og nå som Arild i eget skrevet stykke. Litt pussig å bevege seg scenelangs blant gås og frosk, rev og verdensselger innenfor sin egen stramme hud og ramme — men snur jeg meg og tenker baklengs har jeg vel alltid befunnet meg på samme sted: innenfor meg selv — der jeg står på to bein og studerer verdens fire hjørner. På mange måter en svakhet kanskje — men like meget en styrke vil jeg tro. Så lenge man kjenner seg selv og sitt eget siktepunkt. I et og (nesten) alt. Og styrer skrittene sine (og de skjulte vingene) dit de skal.

Arild Nyquist

Dikteren som popsanger.

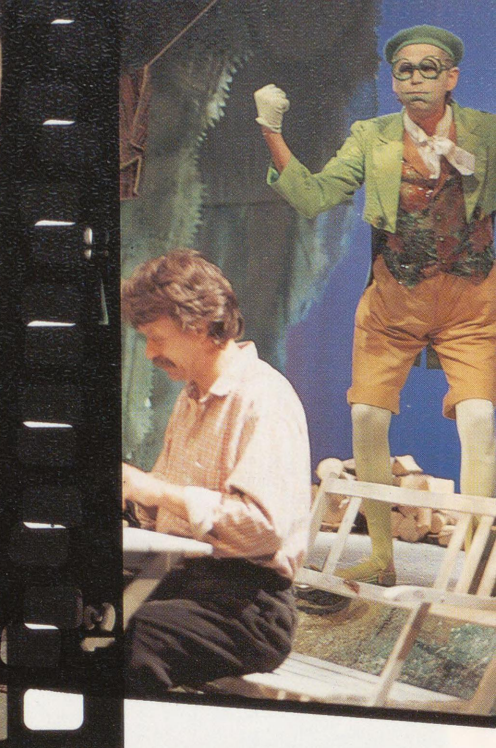
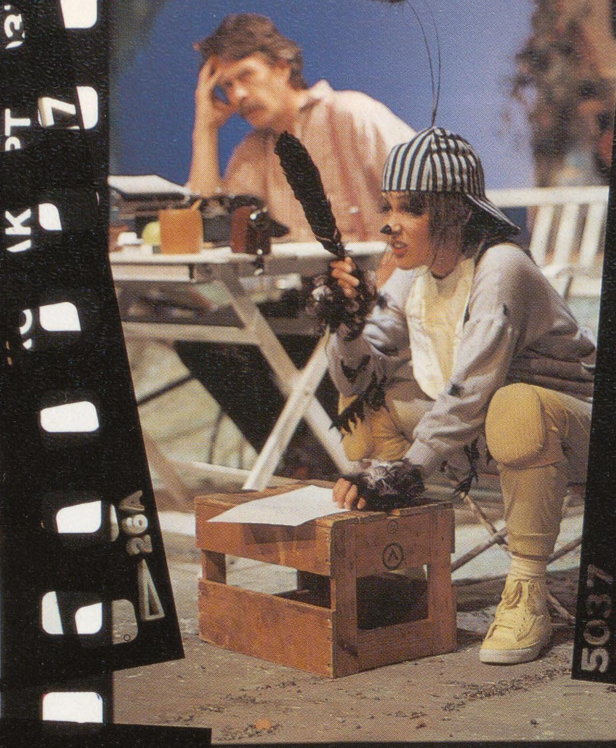
Alt om Arild Nyquist

Debuterte som forfatter med «Ringer i et sommervann» i 1963. Deretter seks tause år med uopphørlig skriving og bildemaling — men hvor alt ble refusert, og/eller endte i papirkurven ved egen hjelp. Tilbake med i 1970 — «Dexter & Dodater». Og fra da av har bøkene kommet på løpende bånd så å si — med opptil et par i året. Pr. i dag har jeg skrevet ca. 30 skjønnlitterære bøker — fra romaner, fortellinger, dikt, epistler, barnebøker, osv.

I høst kommer en tjukk roman, «Giacomettis forunderlige reise» — samt en mindre, «God dag og adjø» — bygget på en bunke lett surrealistiske fotografier. I tillegg to radioteaterstykker, samt et skuespill hvor jeg selv også var med — pluss oversettelser av barn, voksenbøker og et lengre radioteaterstykke for ungdom. Jobber også som konferansier, og har de ca. siste seks årene hatt denne på musikkfestivalen på Kalvøya utenfor Oslo. Blant andre.

I 1978 debuterte jeg med en barne-LP-plate, «Eventyrhagen», oppkaldt etter årets bok med samme tittel — og siden dengang har det kommet innpå 10 LP-plater, for voksne og barn. Jobber også i band — «Trio Tre» — og har reist Norge opp og ned og på tvers mange ganger — først aleine fra 1970 med koffert, dikt og masse ensomhet (verre enn hundre kråkers), deretter sammen med musikere.

Jeg er utdannet på bildesiden og skulle egentlig bli maler — men bildene lå brakk i mange år. I 1985 tok jeg imidlertid akvarellblokken fram og begynte å arbeide med dem — med tanke på en kombinasjon av ord/bilde. Det resulterte i en årskalender på Aschehoug forlag i 1987, og en utstilling i Skien samme år. Seinere har det blitt flere utstillinger — i Harstad, Bergen, Oslo og Drøbak. Og nå i høst Asker. Har ellers samarbeidet med en rekke bildekunstnere om tekst/bilde — Finn Graff, Guttorm Guttormsgaard, Ulf Valde Jensen, Gunnar Haugland, Morten Kristiansen og f. eks. Bjørn Willy Mortensen.

Lærenemme, våkne kråker

Hva vet vi egentlig om kråker?

En god del hevder ornitologene, de som studerer fuglelivet. Kråker er både våkne og lærenemme og har en utpreget evne til å lære seg det å få tak i føde, som setter dem istand til å livberge seg i ugjestmilde miljøer som byer, ørken og tette skogområder.

Forsøk med kråker har vist at de under kontrollerte forhold kan lære å telle til fem eller seks. Disse enkle intelligensprøvene slo fast at enkelte kråker greidde seg bedre enn høns, duer og papegøyer.

Kråker har f.eks. lært seg å åpne muslinger ved å slippe dem ned fra stor høyde slik at skallet blir knust. I motsetning til måkene fant kråkene ut at muslingene måtte treffe hardt fjell hvis metoden skulle gi resultater.

En annen erfaring med kråkenes intelligens gjorde en viltvokter, som kontrollerte noen fasanreder. En dag var redene ødelagt av kråker. Fuglene hadde oppdaget når viltvokteren kom på inspeksjon og hvor han oppholdt seg i nærheten av fasanredene.

Andre rapporter forteller hvordan kråkene er raskt frempå og røver måke- og rovfuglreder etter at foreldrefuglene er skremt bort fra redene av mennesker.

Kråkefuglenes store tilpasningsevne og allsidighet viser seg ikke minst i næringsvalget og atferden når de søker etter føde. De fleste arter tar både plantekost og forskjellige slags dyr, og

mange er flinke til å oppdage og utnytte nye matkilder. Takket være det kraftige og spesialiserte nebbet kan de håndtere føde av mange slag, og flere arter benytter seg også av føttene for å holde føden fast mens de sliter den i stykker.

Hos mange arter har man sett at fuglene vasker føden før de setter den til livs, eller de slår den mot et hardt underlag, & muligens for å kunne spise også klebrige saker.

Mange av familiens medlemmer har også for vane å gjemme føde for senere bruk. Det har vært hevdet at kråkefugler kan overleve på nesten hvilken som helst type av føde, men det faktum at kråkefugler i fangenskap ofte er i dårlig fysisk form tyder på at næringskravene er omtrent som hos andre fugler.

Før i tiden var det vanlig oppfatning at kråkefuglene kunne bli meget gamle, til og med eldre enn mennesker.

Når denne troen er oppstått, skyldes det sannsynligvis at eldre fugler stadig erstattes av yngre på steder der for eksempel et kråkepar har brukt den samme redeplassen i lange tider. Den eldste ravn man kjenner til ble 29 år gammel. Fuglen døde av alderdomssvakheter, noe som tyder på at viltlevende fugler neppe blir så gamle. Funn av ringmerkede fugler av flere kråkefuglarter viser at mellom en tredjedel og halvparten av ungfuglene dør før de er årsgamle, og at bare få fugler blir mer enn ti år gamle. Men i forhold til andre spurvefugler blir de store kråkefuglene uvanlig gamle.

Kråkefugler

116 arter i 23 slekter.

Utbredelse: Over hele verden bortsett fra Arktis, Antarktis, det sørlige Sør-Amerika, New Zealand og øyer i verdenshavene.

Biotoper: Variert, fra skog og jordbruksområder til ørken og tundra.

Størrelse: Lengde 15—65 cm, vekt 80—1500 gr.

Fjærdrakt: Ofte helsvart eller svart og hvit/grå. Mange kråker har kraftigere farger i blått, rødbrunt, brungult eller grønt. Hann og hunn er som regel like.

Låter: Fra hard skarring og hes krasling til mer melodiske uttrykk. Noen arter er dyktige til å imitere.

Rede: Som regel skålformet, bygd av kvister og foret med finere materialer. Mest i trær. Noen arter plasserer redet i hulrom.

Egg: Som regel 2—8, hvitaktige, brungule, lysegrønne eller lyseblå, ofte med mørke flekker. Rugetid ca. 16—22 døgn. Etter 20—45 døgn forlater ungene redet.

Føde: Hos de fleste kråker er den variert. Frukt, frø, insekter, små hvirveldyr, egg fra andre fugler, åtsler.

Til kråkefamilien hører følgende:

- Nøtteskrike.
- Lavskrike.
- Skjære.
- Nøttekråke.
- Kaie.
- Kornkråke.
- Svartkråke.
- Ravn.

Helle Haugen

er et nytt navn i ensemblet på Oslo Nye Teater. Egentlig hadde hun tenkt seg å bli ballettdanser og gjennomgikk Statens Balletthøyskole, men så ble lysten til å spille komedie for sterk. Hun søkte derfor Statens Teaterhøyskole, slapp gjennom det trange nåløyet og kunne avslutte utdannelsen i vår.

Den påtroppende teatersjefen Janken Varden knyttet henne raskt til teatret i Rosenkrantzgt. Og nå debuterer Helle Haugen som Mari Gås i «God dag, dikter Arild!» Vi ønsker henne lykke til!

Unni Walstads kostumeskisse til Mari Gås.

Så lenge det er

– ord er det
håp
gutter.
Neida, det er slett ikke slutt
ennå selv om mange bøyer ryggen
og tror at alt håp er ute
langt ifra – det er nemlig
ord fremdeles, og så lenge
det er ord
er det håp
jenter.
Ta en lysestake, for
eksempel – sett den på hue
til en av de gamle generalene
og tenn åtte stikkflammer der, han
vil sannsynligvis trekke på skuldrene og
si at noe sånt går ikke i realitetens
knallharde verden
mulig det
mulig det
men vi gir oss ikke
likevel, vi står på og
står på – løfter nye
ord inn i verden og sier:
så lenge det er
ørret
er det elver, gutter
og så lenge det er
elver er det
håp, jenter
og så lenge det er
solskinn er det
jordbær
gutter
og så lenge det er
kyss er det
gutter
jenter
– vi spikrer den der!

Epleslang

Så er jeg blakk,
dessverre
men Kongen har det
verre
for nå er høsten godt i gang
og jeg kan gå på epleslang
og jeg kan stjele flaskepærer
og alt hva dikter A. begjærer (av frukt!)
mens Kongen pent må sitte bak sin rute

Du vet

– det nytter ikke å tvinge fram
et dikt, gutt – la oss si et
dikt om en rose hvis det ikke allerede
finnes spiren til en rose
i hjertet ditt. Da går du bare
videre til andre dikt – kanskje et regndikt
fordi sjela di er full av regn på den
tiden – helt til rosen langsomt folder seg
ut i hjertet ditt og du stanser og sier:
ååå, for en vakker rose! deg så jeg
aldri før! hvor var du i går? hvor
var du forleden? Jeg har stått her hele
tiden, svarer rosen glad – men du så meg
ikke der du skyndte deg av sted til
andre dikt, andre opplevelser. Men nå
vet jeg at tiden er inne og en vakker
rose folder seg ut i hjertet ditt . . ! Plukk
meg, dikter – bær meg med deg hjem . . !
Så gjør jeg det
plukker rosen og
bærer den med meg
hjem i hjertet mitt, stor
og rød og nyutsprunget . . .

Ensomhet

Ensomhet, sier du. Det
er greit med litt
ensomhet bare det ikke
blir for mye. Da åpner jeg døren
og roper ut i natten: kom inn
kom inn – her er ensomhet nok
for to! ja for fire! Og
på riktig ille dager brøler
jeg: her er ensomhet nok
for et helt orkester!

og hvile baken mot en silkepute
– der ser han Arild snike seg på slang
for sikkert hundre og femtiende gang
blakk for penger, men
dessverre
Kongen har det enda
verre
for selv om han har gull i sine lommer
så kan han aldri fylle dem med stjærte
plommer!

KOMMER!

KOMMER!

KOMMER!

Høstens musical

Richard Rodgers og Oscar Hammersteins berømte musical «Oklahoma!» er høstens store forestilling på Oslo Nye Teater. Den melodiose, farverige og glade skildringen av livet i den amerikanske farmerstaten har Wayne McKnight satt iscene og også hatt koreografien — han som suksessdebuterte med «Guys and Dolls».

Det unge paret er Iselin Alme og Lars Klevstrand, og i de to andre store rollene møter vi Ivar Nørve og Aud Schønemann som den sjalu Jud Fry og tante Eller. Det komiske paret spilles av Beate Eriksen og Finn Schau — henholdsvis som den alltid flirtende Ado Annie, som aldri kan si nei, og den elskovsye teppehandleren Ali Hakim. Ado Annies beiler er Johannes Joner. Teatret har satset maksimalt på en stor oppsetning. Det er feiende danseinnslag, fengende rytmer, romantikk og en stor porsjon med humor — alle ingredienser som har gjort «Oklahoma!» til en av de største musical-suksesser siden urpremierer i 1943.

Med «OKLAHOMA!» skrev Richard Rodgers og Oscar Hammerstein musikk- og teaterhistorie. Musicalen innledet en epoke. «OKLAHOMA!» snudde nemlig opp ned på den musical-modellen som hadde preget amerikansk teater altfor lenge. For første gang kom hverdagen inn i musikkteatret — livet på en middels farm i staten Oklahoma, der gleder og skuffelser, kjærlighet og sjalusi utgjør ingrediensene i en handling som virkelig er en handling — ikke bare løst sammensatte scener som påskudd til store, fengende showopptrinn.

Videre førte Rodgers-Hammerstein også dansen inn som et element i handlingen. Ikke sparkepikeens teknikk, men dans i seriøs betydning først og fremst utkrystallisert i musicalens berømte drømme-sekvens.

Den brillante musikken — melodier som kler alle sangtekstene, musikk som er blitt kjærkommen for millioner av mennesker, spilles og synges daglig i alle verdensdeler. Publikum har noe å glede seg til.

Enda en norsk komedie på Centralteatret:

«OVER TIL RØDT» av Vivi Schøyen

Etter «GOD DAG, DIKTER ARILD!» følger nok en splitter ny norsk komedie på Centralteatret. Det er Vivi Schøyens aktuelle og morsomme komedie «OVER TIL RØDT», som blir premiereklar i begynnelsen av november i Per Theodor Haugens regi.

«OVER TIL RØDT» handler om en kvinne, som blir forlatt av sin ektemann. Han søker etter yngre utgaver av det annet kjønn. Det forårsaker et mindre sjokk for hustruen, men når følelsene omsider har lagt seg oppfordrer datteren henne til å ta seg sammen, gå ut i livet og leve det fullt og helt. Og spør om ikke kvinnen gjør det! Hun slår ut håret og... Nei, vi røper ikke mer...

Sissel Sellæg spiller kvinnen, datteren er Ingrid Vollan. I andre roller møter vi Helge Reiss som hennes tidligere ektemann, Kari-Ann Grønsund som hans sekretær. Knut M. Hansson er en buntmaker, Arne Aas advokat, Nils Vogt psykiateren og Even Rasmussen den unge Truls.

Hans Petter Harboe står for scenografien og Trude Bergh sørger for de riktige kostymene.

Asbjørnsen og Moe på DUKKETEATRET.

DUKKETEATRET på Frogner starter høstsesongen med å spille endel forestillinger av «GRIMSBORKEN» før den nye oppsetningen får premiere 23. september. Det blir Peder W. Cappelens dramatisering av eventyret «MANNDATTERA OG KJERRINGDATTERA» med Terje Mærli som instruktør og musikk av Henning Sommero.

«MANNDATTERA OG KJERRINGDATTERA» er en frodig skildring av to halvsøstre som må ordne opp i mange kinkige situasjoner og som både er spennende og morsomt. Christian Egemar har laget scenografien og i den kan hele DUKKETEATRETS dyktige ensemble boltre seg.

Peder W. Cappelen har tidligere skrevet eventyr-dramatikk for OSLO NYE TEATER: «Høne Pøne», «Høna som måtte til Dovrefjell», «Hjemmemusa og Fjellmusa», «Mannen som skulle stelle hjemme» — for å nevne noen av de vellykkede forestillingene.

Og enda en gang skal de aller yngste få oppleve et av Asbjørnsens og Moes beste eventyr — og det sammen med voksne, som sikkert vil få glede av det de også...

Suksess-komedien

«UMAKE PAR» av Neil Simon på hovedscenen etter «OKLAHOMA!»

For noen år siden skrev Neil Simon komedien «The Odd Couple», som Oslo Nye Teater hadde kjempesuksess med i 1967 med tittelen «To ess — og ingen dame». Den handlet om to unge menn, som bodde sammen og sjekket jenter sammen.

Nå har forfatteren skrevet komedien på nytt. Tittelen er den samme, men denne gang dreier det seg om samboende jenter, og vi lar stykket foregå i Oslo-miljø.

Vi møter en jentegjeng som har det gøy sammen annenhver uke. To av dem er skilt. Den ene er allerede innbarket «ungkar», den andre er på selvmordets rand. Den ene er en rotete karriere-kvinne, den andre den perfekte husmor. Av nødvendighet flytter de sammen. De treffer to kjekke, spanske menn, og det fører til at de skiller lag... At hverdagens små fortredeligheter kan gjøre et vennskap om til det verste parforhold blir skildret med mye humor og gøy i denne komedien av mesterforfatteren Neil Simon. Kirsten Sørli står for regien og de to hovedrollene spilles av Eli-Anne Linnestad og Sidsel Ryen.

OSLO NYE TEATERS PERSONALE

ADMINISTRASJON:

Teatersjef
Intendant
Økonomidirektør:
Fung. økonomidirektør:
Sekretær:
Lønningskass.:

Salgs-markedssjef:
Salgssekretær:

Arkivar:

DRAMATURG:

INSTRUKTØR:

SKUESPILLERE:

Pia Borgli
Per. Chr. Ellefsen
Beate Eriksen
Unni Evjen
Trond Lie
Kari-Ann Grønsumd
Helle Haugen
Helge Reiss
Eli-Anne Linnestad
Sidsel Ryen
Aud Schønemann
Sissel Sellæg
Marit Syversen
Ingrid Vollan

MUSIKK:

Leder:
Konsulent:
Finn Eriksen
Karl Johan Helgesen
Leif Osen
Bjørn Jacobsen
Tom Berg

TEKNISK ADMINISTRASJON:

Teknisk sjef:
Produksjonssjef:
Produksjonssekretær:

INSPISIENTER:

1. inspisient:
Tom Andersen
John Ellefsen
Roger Fossum

LYD:

SUFFLØRER:

Didi Stig
Birgitta Bjørnstad
Kari-Laila Thorsen

REKVISITØRER:

Overrekvisitør
Tove Solum
Eva Lie
Laila Hauge (attributtmaker)

PÅKLEDERE:

Leder:
Inger-Marie Christensen
Marianne Forsberg

PARYKKMAKERI/FRISØRER/SMINKØRER:

Leder:
Birgit Haugå
Julia Angela Clark
Mikkel Stølen

MALERSAL:

Leder:
Bjørn Thomassen
Demitrios Glavas

DEKORATØR (fasade-vindu):

SNEKKERVERKSTED:

Leder:
Evy Holand
John S. Strachan

Per Theodor Haugen
Arne Christiansen
Inger Lise Bruu Heger (Perm.)
Svanhild Kjærvik
Marit Larsen
Reidun Asbjørnsen
Anita Heisholt
Arvid Tviberg
Marit Nordli
Anne Winger
Odd Andersen
Esther Reiss
Kirsten Sørli

Bente Børsum
Knut M. Hansson
Sverre Holm (Perm.)
Johannes Joner
Sven Nordin (Perm.)
Ivar Nørve
Bentine Holm
Finn Schau
Per Lillo-Stenberg (Perm.)
Terje Strømdahl(Perm.)
Nils Vogt
Ulf Wengård
Gard Øyen
Arne Aas

Roy Hellvin
Magne Amdahl

Per Horn
Harald Martin
Jacek Juniszewski

Bjarne Stensrud

Erling Jørgensen

Ingrid Aas (Perm.)

Liv Christensen

Sverre Norwalls

Knud Stern Møller

Hilde Dehli

Helge Paltiel

Siri Helle-Valle

SYSTUE:

Kostymesjef:
Leder:
Trude Bergh
Eva Danielsen
Solveig Høst
Birgit Johannessen
Sølvi Aarre
LYSAVDELINGEN:
Lysmestere:

Harald Haugen
Espen Kreim
John Henning Brekkli
Birger Thurn Paulsen

SCENEAVDELINGEN:

Overscenemester:
Scenemestere:

Carlos Bråten
Geir Stordal
Trond Engebretsen
Dariusz Golofit
Lasse Iversen
Bogdan Kolakowski
Edwin Lyberg
Øivind Ørbeck Sørheim

BILLETTLUKE:

Leder:
Agnes Korsen
Ida Molvik-Hansen
Ulla Aakre
Inger Kristiansen
Astrid Hoel
Jerry Kampf

GARDEROBE:

Leder:
Jeanette Axelsen
Kristin S. Haug Gdowa
Kristine Helgesen
Astri Reisvang

RESEPSJON:

Kjersti Bernardi
Kari Midtsjø

KANTINE:

Leder:
Unni Larsen

RENGJØRING:

Leder:
Deva Bozic
Anne Teistevoll
Helena Nesterow

VAKTMESTER:

CENTRALTEATRET:

Lysmestere:

Scenemestere:

Sceneteknikere:

Rekvisitør:
Garderober:
Liv Sørum
Vera Åsatun
Line Sunde
Påkleder:
Rengjøring:

DUKKETEATRET:

Dukkespillere:
Kjersti Germeten
Anne-Lise Ruud
Ragnhild Wang
Teknisk ansvarlig:
Rengjøring:

CHAT NOIR:

Scenemester:
Scenearbeider:
Lysmester:

Grethe Wang
Lise Fjeld Sannes

Tore Haldal
Sverre Odd Horge

Finn Lewin
Bjørn Bergseth
Øivind Svarstad

Odd Terje Lyngen

Turid Sørensen

Tone Arde

Marie Selnæs

Bjørn Iversen
Dubravka Peric
Jack Christiansen

Mari Alvim
Per Pedersen
Trond Sætre
John-Erik Jensen
Paul J. Valderhaug
Svein André Eriksen
Morten Andersen
Karina Buchanan
Anne Dahl
Liselotte Egeberg
Janne Olden

Astrid Mohr
Vera Skistad
Magnhild Christensen

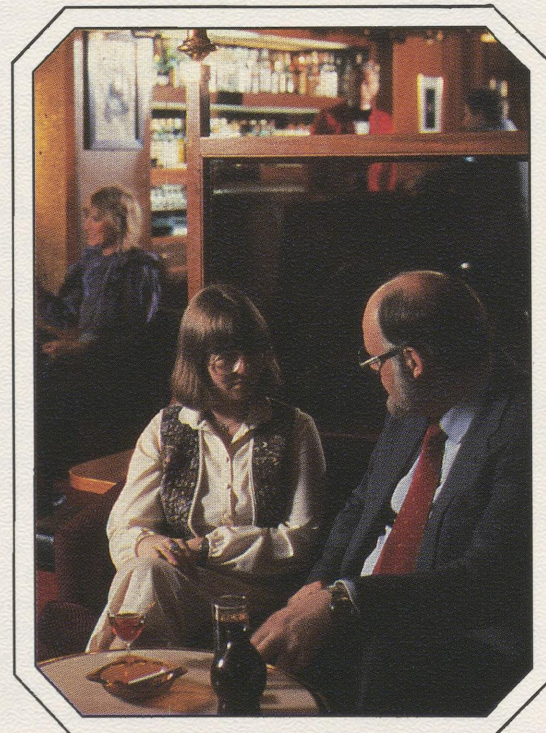
Stein Kiran
Knut Wuilsrød
Per Skjølvik
Lars Rambøl
Reidun Melbye

Lasse Arde
Lars Petter Heinrichs
Nils Magne Kjus

Palmen, lette retter og forfriskninger til kl. 21.00.

Grand Café, middag/aftens til kl. 23.00.

Limelight Bar til midnatt.

GRAND HOTEL
KARL JOHANS GATE 31, TLF. (02) 42 93 90